

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Benedicti XIV. ab initio Pontificatus usque ad
Annum 1746

Luxemburgi, 1752

XLIII. Maronitarum Patriachæ attribuitur annum caritativum subsidium;
abrogata confuetudine colligendi præstationes pecuniarias in distributione
Sacrorum Oleorum: Episcopis Maronitis certæ Sedes ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74696](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74696)

Catechismus habeatur; aut nemo, aut pauci admodum sunt, qui eidem Catechismo interfiant, quique præscriptas horas non caufentur. Sin verò captentur horæ Civitatis commodo magis appositæ, usu compertum est, Populum ad Ecclesiam consuere, in qua Festus dies agitur; & celebritate pompæ illectum, Doctrinam Christianam non sine gravi animæ detrimento desererent. In hoc articulo quia certa, & communis regula præscribi non potest, id totum relictum esse volumus Prudentiæ vigilis Ecclesiæ Antistitis, qui attentâ loci, temporis, personarum qualitate, expensisque rerum omnium momentis, ita studeat solemnem diem celebritatem cum Doctrina Christiana componere, ne alteri altera sit impedimento. Quod si Regulares, & Exempti contradixerint, & sanctum hoc Doctrinæ opus, licet ab Episcopis prius admoniti, suis functionibus perturbare præsumperint; Nostram locorum Ordinariis auctoritatem, quâ potimur in exemptos, pollicemur; nec alia Pontificiæ vigilantia debeat remedia, ne Parochiales Ecclesiæ debitis fraudentur obsequiis.

Visitatores per Civitates, & Diceses deputandi.

§. 16. Plurimum quoque ad Christiani Populi institutionem conferre poterit, si Visitatores eligantur, quorum alii Civitatem, alii Dicesim lustrantes, omnia sedulo inquirent, ut certior factus Episcopus, pro meritis cuiusque Pastoris, aut præmia decernat, aut poenas.

Commendatur liber Card. Bellarmini de Doctrina Christiana.

§. 17. Clementis Papæ VIII., aliorumque Prædecessorum nostrorum vestigiis inhærentes, hortamur in Domino, & enixe commendamus, in Doctrina Christiana tradenda adhibere libellum de Clementis ejusdem mandato à Cardinali Bellarmino conscriptum, mox in deputata Congregatione diligenter examinatum, & approbatum; ac denique ab eodem Clemente in lucem eo saluberrimo consilio edi justum, ut unus deinceps, idemque modus in docendo, & discendo Christianam Doctrinam, ab omnibus teneatur. Nihil hac uniformitate optabilius; nihil ad præcavendos, qui in multiplicem Catechismorum varietatem irrepere possent errores, conducibilius, atque opportunius. Sicubi verò contingat, ob peculiare regionum necessitates, alium quempiam adhiberi fortè libellum; sedulo invigilandum erit, nequid ille contineat, nequid in eum unquam inducatur, à Catholica veritate absonum. Curandum insuper, ut in eo fidei dogmata clarè, & dilucidè sint explicata, additis, si quæ defunt, necessariis, ac sublatis quæ redundant. Brevis enim, & univoca docendi methodus multum prodesse solet ad faciliorem interrogationem, cum quis periculum facit progressus puerorum.

Et generaliter uniformitas in methodo, & ratione docendi.

§. 18. Complectatur Liber hujusmodi etiam Fidei, Spei, & Charitatis Actus, quos rectè scienterque compositos esse, minime dubitandum. Sed si aliter se res habeat, castigati emendato prælo donentur. Actus prædicti paucis potius, quam multis verbis efferrè gaudent; dum illis tamen tota vis, & natura virtutis explicetur. Et quia Christianam Religionem profertenti maxime necessaria est consuetudo, & exercitatio sapius eliciendi dictos Actus; idcirco ne illorum usus circumscribatur angustiis finibus, & exiguo numero à quibusdam singulis annis præfinito; Episcopus suæ non minus, quam alienæ salutis studiosus, providè statuat, ut in Parochiis, tum Urbis, tum Diocesis, Rectores Animarum, post Missam Festo die celebratam, statim ante Aram provoluti, clarâ, & intelligibili voce dictos virtutum actus eliciant, & præire satagant Populo, verba ab ipsis prolata devotè reddunt. Hoc enim pacto Fideles sensum illos memoria mandabunt, & assuescent nedum Festis, sed aliis etiam diebus, in hac pia exercitatione versari.

Actus Fidei, Spei, & Charitatis Populo tradendi.

Et publice in Ecclesiis frequentandi.

Adhortatio Pontificis ad Episcopos,

§. 19. Saluberrimas has erudiendi Gregis ra-

tionem, quas Vobis, Venerabiles Fratres, per hæc Apostolica scripta notas esse volumus, quibus vestrum facile intelliget, consonas esse *Monitis Nostris Pastoralibus* prælo jam demandatis, cum Sponsam Nostram Bononiensem Ecclesiam Paterna Charitate cominus amplecteremur: illaque præterea ex Pontificiis Constitutionibus haustas esse, & spectabili Antistitem Testimonio, & exemplo comprobatas. Quia vero maximam inde utilitatem proficisci experimento cognovimus; quo majori possumus studio Vos hortamur, & admonemus, ac per viscera Misericordiæ Dei nostri enixe obtestamur, ut pro injuncto Vobis Pastoralis Ministerii debito, præmissorum executioni strenuo, constantique animo incumbatis: sedulo recogitantes, quidquid laboris, studii, ac vigilantia in hunc scopum collatum fuerit, Deum omnium Bonorum Datorem uberi mercede retributurum: Et Apostolicam Benedictionem ex animo Vobis impertinur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, die VII. Februarii MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

cum mentione Instructionum Pastoralium ab ipso editarum.

Dat. die 7. Febr. 1742.

Maronitarum Patriarchæ attribuitur annuum caritativum subsidium; abrogata consuetudine colligendi præstationes pecuniarias in distributione Sacrorum Oleorum. *Episcopis* Maronitis certæ Sedes assignantur.

XLIII.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

APOSTOLICA Prædecessorum nostrorum Romanorum Pontificum Jesu Christi Pastorum Principis, cujus Supremas vices planè immerentes gerimus, in terris Vicariorum sollicitudo, ac providentia ac providentia ad æternam Christianissimum salutem procurandam semper intenta, in eo maximo opere commendatur, quod inter cetera ab iisdem ad animabus ejusdem Jesu Christi sanguine redemptis opportune, ac frugifere consulendum, sapientissime instituta atque sanctissime custodita, omni etiam cura, ac labore confirmare, & sub canonicis censuris, ac poenis exigere studuerint, nimirum, ut & Ecclesiarum Pastores, quibus ovium salus commissa est, non Mercenariorum more, sed attendentes sibi, atque universo gregi, in quo Spiritus Sanctus posuit eos regere Ecclesiam Dei, præfidentes, inque suis residentibus Ecclesiis vigilarent; & ab Ecclesiastico Ordine omnis vel minima avaritiæ suspicio, aut simoniacæ labis species, in iis præsertim, quæ ad Sacramentorum administrationem spectant, penitus amoveretur. Non alia sane ratione Antistitem inauguratio spirituale dicitur fœdus conjugii, quod est inter Episcopum, & Ecclesiam, cui præficitur, in electione initiatum, in confirmatione ratum, in consecratione consummatum, ita ut transcurfiones etiam de una ad aliam Ecclesiam, nulla intercedente legitima gravissimaque causa, veluti spiritualis adulterii species existimata fuerint à Sanctis Patribus & Sacrorum Canonum sanctionibus, per maximas poenas coercita. Eodem prorsus modo, ut non solum sine Simoniæ labe, verum etiam sine avaritiæ suspicionem Sacramenta administrarentur, inhibuit fuit, ne pro statu, vel alicujus consuetudinis obtentu, in iis, quæ Sacramenta respiciunt, etiam à sponte dantibus, non secus ac voluntaria antiquitus fiebant oblationes, quidquam directe, vel indirecte acciperetur, aut exigatur.

Disciplina Ecclesiæ, quoad residentiam Episcoporum, & gravitatem Sacrorum administrationem.

§. 1. Eapropter Apostolicis laudibus prosequimur Venerabiles Fratres Josephum Petrum Antiochenum, & Antistites Maronitas, ceterosque, qui in Synodo Provinciali, sive

Laudantur Canones Synodi Nationalis Maronitarum circa utrumque caput.

totius

torius Nationis Maronitarum, Apostolica fel. rec. Clementis PP. XII. Prædecessoris nostri, qui ad hujusmodi effectum ad Montem Libanum dilectum Filium Magistrum Josephum Simonium Alifemanum in utraque Signatura nostra Referendarium, Prælatum nostrum Domesticum, & Intimum Cubicularium ablegaverat, primum indictâ, & celebratâ, deinde nostra quoque auctoritate, per alias nostras in simili forma Brevis Literas die prima mensis Septembris anno MDCCLXI. proximè elapso datas, quarum tenorem præsentibus pro expresso, & inserto haberi volumus, & in quibus uberius continetur, approbatâ confirmatâque, interfuerunt. Enimvero, cum Antiocheni pro tempore Patriarchæ Maronitarum, ob jus quoddam, quod nullis canonicis documentis fuffultum, sed sive antiquissima consuetudine, sive propria auctoritate, sive quomodolibet inventum erat, non solum Antistites, qui jam suis Ecclesiis addicti, ab iisdem propter Turcarum tyrannidem absentes, ipsarum Ecclesiarum populis præse minime possent, aliis, sed prioribus, quibus incardinati erant, haud dimissis, Ecclesiis in Cheroani, & Montis Libani Diocæsis existentibus, veluti suos ad nutum amovibiles præficere Vicarios; verum etiam oblationes pecuniarias, vel alterius rei præstationes, pro necessaria victus dignitatique Patriarchalis, aliis deficientibus congruentibus redditibus, sustentatione, ut ascerbatur, tempore, & occasione distributionis Sacrorum Oleorum fieri consuetas exigere solerent; hujusmodi asserto juri tamquam non legitimo, quin immo Sacris Canonibus in viso, per duos Canones in eadem Synodo conditos derogatum fuit.

Forum examini instituitur in Congr. partic. de Prop. Fide.

§. 2. Verum inter alia dubia, quæ propofita, & examinata fuerunt in particulari Congregatione aliquot Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandæ Fidei præpositorum pro approbatione dictæ Synodi à Nobis deputata, & coram Nobis habita, etiam hæc duo fuere discussa, nempe primum: *An Canon prohibens Patriarchæ quancumque exactionem in distributione Olei Sancti Parochis, suslineatur, & mereatur confirmationem?* Secundum: *An Canon quoad residentiam Episcoporum Maronitarum in propriis Titulis Ecclesiarum Episcopaliū, sit approbandus; & quid quoad Appendicem Synodi Cap. xli., in quo adest divisio Sedium Episcopaliū, cum limitibus Diocesium Maronitarum, pro distributione Diocesium in tot Episcopis, itaut non possint amoveri a Patriarcha?*

Articulus Appendicis Synodi de numero, & limitibus Diocesium Maronitarum.

§. 3. Tenor autem memorata Appendicis est, qui sequitur. *Appendix xli. post Synodum Montis Libani. Metropolitanorum, & Episcoporum Maronitarum Sedes, & Limites. Patriarcha Antiochia, ac totius Nationis Maronitarum Sedem habet in Monte Libano in Canobio, quod Canubinese dicitur: Sub eo erant Archiepiscopi, & Episcopi sequentes. I. Tyri. II. Damasci. III. Cypri. IV. Alepi. V. Beryti. VI. Tripolis. VII. Botri. VIII. Aco, seu Ptolemaidis. IX. Laodiceæ. X. Apameæ. XI. Arca. XII. Eden. XIII. Sarepta. XIV. Paneadis. XV. Listra, seu Bybli. XVI. Neapolis. Sed in Synodo Montis Libani die xxx. Septembris MDCCLXXVI. decreverunt Patres, ut Maronitarum Dioceses impostertum ad octo tantum redigerentur; salva Reverendissimo Domino Patriarchæ Episcopos nonnullos titulares ordinandi potestate; videlicet I. Alepi, seu Beroeæ, & adjacentium Locorum. II. Tripolis: Hujus Pontificis jurisdictione extenditur à Tripoli, & Jania ad Arcam Balaneam, Aratum Orthostadem, Gabalum, Laodiceam, usque ad fines Alepi. III. Bybli, & Botri: hujus jurisdictione extenditur in Dioceses Bybli, & Botri, Acure, Dairalamari, & Regionis Bisaraja. IV. Heliopolis, seu Baalbech: hujus jurisdictione extenditur in Dioceses Heliopolis, & Phathucha in Bybliensis Regionis confinio, &*

dimidia partis dittonis Gazirensis, cujus caput Gusa, & Gazir. V. Damasci: hujus jurisdictione extenditur in Diocesim Damascenam, necnon ampliatum ad alteram dimidiam partem dittonis Gazirensis, cujus caput est Agelton, completitur præterea Bascomam Zuc-Charabam, & Zabbugam. VI. Cypri; hujus jurisdictione completitur universa Insula illius Castella, ac præterea in Cheroena Regione habet Bacafajam, Beth-seebabam, earumque Villas, necnon Villas Cheroena usque ad Pontem Beryti. VII. Beryti; hujus jurisdictione extenditur à Beryto usque ad Mabanam, & Giordam, & Algarbam, & Sciacharam Mathane, & usque ad Pontem Fluvii Cadi, seu Tamyris. VIII. Tyri, & Sidonis; hujus jurisdictione completitur Sidonem, Tyrum, earumque Villas, necnon Suph-Bacaam, Vallem Taine, & adjacentes Terras à Fluvio Tamyri, usque ad Sanctam Civitatem Hierusalem. Nos subscripti hanc Diocesum distributionem approbamus. Datum in Sancta nostra Synodo in Monasterio Dèipara de Loaisa die 30. Septemb. 1736. Joseph Petrus Patriarcha Antiochia. Gabriel Sarepta. Simeon Damasci. Abdalla Beryti. Elias Arca. Basilius Tripolis. Philippus Lystra. Stephanus Botri. Gabriel Aco. Johannes Laodicea. Ignatius Tyri. Gabriel Alepi. Michael Paneadis. Tobias Cypri.

§. 4. Ad primum autem responsum fuit. *Approbandum, & ad Sanctissimum, qui dignetur alio modo providere Domino Patriarchæ. Ad secundum etiam, responsum fuit. Pro approbatione Canonis demandantis Residentiam Episcoporum, & ad Sanctissimum quoad contenta in Appendice Cap. xli., in quo proponuntur Metropolitanorum, & Episcoporum Maronitarum Sedes, & Limites.*

Congregationis iudicium.

§. 5. Nos igitur, qui nihil optamus impensius, quam ut Ecclesiastica disciplina per universum Catholicum Orbem, ubi quidem integra viget, magis magisque confirmetur, ubi verò collapsa est, opportune instauretur; ut in rebus tanti momenti ea, qua opus est, consilii, maturitatis, & examinis ratione procederemus, Venerabili Fratri Nostro Vincentio S. R. E. præfate Cardinali Petra nuncupato ejusdem Congregationis Propagandæ Fidei Præfeco commissimus, ut postquam cum dictæ Synodi Revisoribus, aliisque rerum Maronitarum peritis super præmissis accuratissimè egisset, ad Nos referret. Quoniam autem ipse Venerabilis Frater Noster Vincentius Cardinalis, auditis Revisoribus aliisque, ut præmittitur, rerum Maronitarum peritia instructis, erutisque ex Archivo dictæ Congregationis Propagandæ Fidei documentis, iisque invicem expensis, ad Nos retulit, oblationes pecuniarias, vel alterius rei præstationes, fieri quidem tempore, & occasione distributionis Sacrorum Oleorum, revera esse, ut ab initio caputum fuit, pecuniarias oblationes, vel alterius rei præstationes Patriarchis pro tempore existentibus, alimentorum, & dignitatis tuendæ, munerisque Patriarchalis commodum obeundi causa, debitas atque præscriptas; necnon residentiam Episcoporum Maronitarum in propriis titulis Ecclesiarum, & divisionem Sedium Episcopaliū, cum limitibus Diocesium, earumque reductionem, prout in Appendice præinserta continetur, omnino necessariam, utilem, ac salutarem esse: Hinc est, quod Nos, qui inlytam Nationem Maronitarum quamvis Hæreticis, Schismaticis, Mahumetanis, & Idololatriis, undique circumseptam, tamen veluti rosam inter spinas, & scopolum inter undas, semper in Catholica Romana Fide constantem, ac propterea à Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris tantopere existimatam, ad eorumdem Prædecessorum nostrorum exempla plurimi facimus, & Apostolica caritate completimur; motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine,

Pontifex, expensis iterum capitibus in suspensio relicta.

Canones, & Appendicem confirmat.

tenore presentium; primum utrumque Canonem, & in eis contenta quaecumque; ac praesertim Appendicem approbamus; & confirmamus, illisque Apostolicae firmitatis robur perpetuo adjicimus, atque in perpetuum deinceps observari praecipimus, & mandamus.

Patriarcham, ejusque Deceffores, ab avaritia, aut Simoniz nota purgatos declarat.

§. 6. Deinde modernum Patriarcham, ejusque Praedecessores, nec non tam eos, qui dissent, quam qui accepissent dictas oblationes pecuniarias, vel alterius rei praestationes, easque sive datas, vel dandas, sive acceptas, vel accipiendas pro Sacrorum Oleorum distributione esse existimassent, ab omni Simoniacae labis pravitate, & turpi avaritiae quaestu immunes fuisse, & esse, neque imposterum a quoquam ausu temerario, veluti Simoniacos, & avaros, insimulari posse, & debere declaramus.

Eidem, ejusque Successoribus, annuum Caritativum Subsidium, pro alimentis, attribuit.

§. 7. Praeterea, ne moderno, & pro tempore existenti Patriarchae, ut praemittitur, desint alimenta, & subsidia, statuimus, & quatenus opus sit, praecipimus, & mandamus omnibus, & singulis Ecclesiarum, Monasteriorumque Parochis, & Superioribus Nationis Maronitarum, ut singuli Parochi, & Superiores hujusmodi, juxta designationem instructionemque ab ipsa Congregatione Propaganda Fidei confectam, atque una iisdem nostris Literis adjungendam, & in virtute Sanctae Obedientiae, & sub penis ad Apostolicae Sedis, & pro tempore existenti Patriarchae arbitrium imponendis omnino servandam, singulis annis die Dominica infra Octavam solemnitatis Beatae Virginis Mariae Immaculatae in Coelum Assumptae, a currenti anno MDCCXLII. incipientes, in perpetuum Patriarchae pro tempore existenti antedictas pecuniarias oblationes sub nomine Caritativi Subsidii contribuant, & solvant; necnon statum Animarum, quarum curam gerunt, ad saepedictae Synodi praescriptum, & normam, eidem Patriarchae deferant, a quo & literas instructivas, sive pastorales, de more, sicut antea in Sacrorum Oleorum distributione fiebat, accipiant, ipse vero pro tempore existens Patriarcha alio opportuno tempore Sacra Olea gratis omnino transmittat, sive distribuatur, & nihil penitus, vel pecuniae, vel alterius cujuscumque rei, etiam a sponte dantibus recipiat, aut exigat.

Sacra vero Olea absque ullius oblationis exactione distribui jubet.

Dioecesium numerum septenarium, praeter Patriarchalem, praesitit.

§. 8. Insuper motu, scientia, potestate, ac tenore paribus statuimus, & declaramus numerum Sedium, ac Dioecesium Episcopali, & Episcoporum Maronitarum, ad septem dumtaxat, excepta Patriarchali Sede & Archidioecesi, quacum octo existunt, redigendum reducendumque esse, prout in praesertim Appendice cum suis respective distinctis Dioecibus, Oppidis, Terris, Ecclesiis, ac Monasteriis, juxta praescriptos fines, ac terminos, redactus reduciisque est, & Nos, quatenus opus sit, de novo redigimus, & reducimus, & redactum reduciisque esse & haberi, decernimus, & definimus.

In quibus Episcopos perpetuo inordinari decernit.

§. 9. Item volumus, & mandamus, ut, postquam reductio hujusmodi, ut infra, locum habuerit, in hisce octo Dioecibus distinctis, & ab invicem divisis, ac separatis, tam Patriarcha in sua, (quam ad sui arbitrium semel eligendam, sed semel electam, & Archidioecesi nuncupatam, Patriarcham eligentem ejusque Successores nunquam permutare posse decernimus, & definimus), quam singuli septem Episcopi in suis respective Dioecibus constituti, & incardinati perpetuo sint, & habeantur; ita, ut nunquam ad Patriarchae pro tempore existens nuntium amoveri possint, nisi vel per canonicam, ob gravissima crimina, juris ordine servato, privationem, vel per legitimam de una ad aliam Dioecesim juxta Sacrorum Canonum regulas, & Juris communis dispositiones, translationem.

§. 10. Praeter haec modernus, & pro tempore existens Patriarcha jus habeat Antistites juxta morem, & non alias, in qualibet Sede, & Dioecesi pastoris solatio destituta constituendi, & incardinandi; singulis triennis singulas Dioeceses per se ipsum visitandi; Decimas consuetas (Decima tamen Decimarum singulis Antistibus in suis respective Dioecibus relicta) in iisdem Dioecibus colligendi; & Emolumenta Dispensationum, quae ad Patriarcham spectant, exigendi; necnon Legata, vel dicta Dioecesi, quae Sedi Patriarchali unita fuerit, vel ipsi pro tempore Patriarchae relicta acquirendi; & pro hujusmodi effectu unum aut plures Collectores, & Ministros in dictis Dioecibus deputandi; Sacra Olea consecrandi, & in singulas septem Dioeceses privative distribuendi, & ut ante statutum est, & non aliter, mittendi. Ceterum aliis, si quae sunt Patriarchae pro tempore existenti reservata, & debita tam praescripto jure, quam investita consuetudine, juri, de quibus nulla in hisce praesentibus fit mentio, nullum ideo praesudicium per ipsas praesentes inferri, & illatum esse volumus, & intendimus.

Sine praesudicio aliorum hic non expressorum.

§. 11. Denique ut reductio Sedium Episcopali e tredecim ad septem, praeter Patriarchalem, dumtaxat, prout in praesertim Appendice contenta atque praescripta, debita executioni juxta commendatissimum caritatis, & providentiae Ordinem demandetur; volumus atque praecipimus, ut moderni Antistites Maronitae, qui veluti Patriarchae Vicarii missi, dum reductio hujusmodi statuta fuit, tredecim in Cheroano in humanis agebant, etsi, interea temporis duobus eorundem viam universae carnis ingressis, undecim in praesentia numerentur, eodem pacto, quemadmodum antea servabatur, veluti ipsius Patriarchae Vicarii ad nuntium amovibiles eoque sint, & habeantur, donec septenarius eorundem superfluit numerus remanserit: Quo facto, reductio septem Sedium hujusmodi tunc, & non antea, locum habeat, & constituta intelligatur; atque idem pro tempore existens Patriarcha, electa prius Patriarchali Sede, singulos singulis Sedibus Antistites ad sui libitum, sed secundum prudentiam, & caritatis leges praeficiat, & assignet, ita tamen, ut assignatio hujusmodi perpetuo facta, & unusquisque Antistes perpetuo constitutus, & incardinatus sit, & intelligatur, Sedi, & Dioecesi, quae semel unicuique assignata fuerit.

Executio reductionis Dioecesium provide dif. ferretur.

§. 12. Decernentes easdem praesentes literas, & in eis contenta quaecumque, etiam ex eo, quod quicumque in praesentibus quomodolibet jus, vel interesse habentes, seu habere praetendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, praeminentiae, vel dignitatis, seu alias specifica, & individua mentione, & expressione digni existant, iisdem praesentibus non consenserint, nec vocati, seu auditi fuerint, tamen sui suorum indulgitorum, vel privilegiorum vigore consentire, seu vocari, & audiri semel, vel pluries quocummodo debuissent, aut ex alia quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, ullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno & formali, ac substantiali defectu notari, impugnari, infringi, in controversiam revocari, ad terminos juris reduci, seu adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari, vel impetrari nullatenus posse, sed semper, & perpetuo validas, firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere debere, & ab omnibus, ad quos spectat,

Praesentium Literarum perpetuo vigori consilium.

Sublata fecus judican- di facultate.

Contraria non obtinere decernitur.

Earundem Literarum exemplis, & versionibus auctoritas tribuitur.

Dat. die 14. Febr. 1742.

XLIV.

& pro tempore quodcumque, & quomodocumque spectabit; inviolabiliter observari: sicque, & non aliter per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, quavis auctoritate, prae-eminentia, aut potestate fungentes, & functuros, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, & dicta S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; irritum quoque, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 13. Non obstantibus praemissis omnibus, ac nostra, & Cancellariae nostrae Apostolicae, quatenus opus sit, regula de jure quaesito non tollendo, necnon Apostolicis, atque in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus, praesertim pro universa Natione Maronitarum Constitutionibus, & Ordinationibus, aliisque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, sive universae Nationi, sive Patriarchae, Antistitibus, & populis Maronitis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogationibus derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, in genere, vel in specie, aut aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 14. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transcriptis, seu exemplis, tam latinè, quam Syriacè, aut Arabicè, tum manuscriptis, tum typis impressis, & manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur eisdem praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Febr. MDCCXLII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

D. Card. Passioneus.

Abolitio Tribunalium, & Judicium Particularium ab Innocentio XII. facta confirmatur, & innovatur quoad Judicaturas deinceps erectas; Nonnullarum Congregationum, & Tribunalium facultates, & jurisdictiones praesentantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

QUANTUM ad procurandam Reipublicae temporalem felicitatem conducatur, si cuique petenti jus suum promptè, & expedite reddatur, initio Pontificatus nostri animo revolventes, sollicito mentis oculo circumspeximus, si qui abusus, aut pravae consuetudines paulatim, ut contingere solet, irrepissent, quae iudiciorum ordinem bene, ac sapienter à Praedecessoribus Nostri in hac alma Urbe constitutum perturbarent, iustitiaeque cursum impedirent, ut opportuna Paternae Nostrae providentiae remedia afferremus.

§. 1. Cum itaque Congregatio nonnullorum Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, ac nonnullorum dilectorum Filiorum Romanae Curiae Praelatorum, & Juris Peritorum, ad submovendos hujusmodi abusus, qui in Romana Curia propter numerum frequentes Judicium Particularium, aliorumque privatam ex privilegio jurisdictionem in certis causis exercentium deputationes exorti fuerant, à Nobis Apostolica auctoritate specialiter deputata, censuerit ad huic malo, & incommodo occurrendum, ut nova nostrae perpetuo valiturae litterae per Nos, ut infra, promulgentur, per quas nedum specificè confirmetur auctoritate Nostra, cum insertione totius tenoris, provida Constitutio fel. rec. Innocentii Papae XII. Praedecessoris Nostri, quae incipit: *Romanus Pontifex*; sed ulterius omnes iudicaturae particulares quaecumque, & cujuslibet generis, post praefatam Constitutionem restituta, vel denudò haecenus erecta & constituta, vigore litterarum NostRARUM, & aliorum Romanorum Pontificum Praedecessorum Nostrorum, tam sub Plumbo, quam sub Annulo Piscatoris, aut Motu Proprii, seu Chirographi desuper expeditarum, de medio tollantur, explicateque abrogentur: Nos, qui ex Pastoralis officii Nostri munere, Tribunalia quaecumque Judicium Ordinariorum, veluti iustitiae fontes in agro Dominico Nobis ex Alto commisso constitutos, ab omni impedimento, & perturbatione eximere cupimus, providum Congregationis praedictae consilium, nostrisque consonum desideriis, libenter amplectentes, Motu proprio, ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine Nostra, praedicti Innocentii Praedecessoris Constitutionem praefatam, cujus tenor talis est, videlicet:

§. 2. INNOCENTIUS Episcopus Servus Servorum Dei ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex cura agri Dominici more diligentis Patri-familias indefinenter invigilans, ut, juxta verbum Propheticum, noxia evellat, & destruat, utilia vero plantet, & aedificet, ea etiam, quae alias rationabilibus tunc suadentibus causis à Sede Apostolica concessa fuerunt, ex aliis validioribus, seu supervenientibus rationibus, quibus praesertim faciliori, ordinario, & juridico iustitiae cursui in Romana Curia ceterarum Magistris, uberius consulitur, ad viam juris reducere, moderari, immutare, & revocare non desinit, & in his sollicitudinibus suae studium interponit, quando, & prout in Domino conspicit salubriter expedire.

§. 3. Hinc est, quod Nos sedula meditatione pensantes, privilegia privativarum, seu cumulativarum jurisdictionum, etiam cum facultate proprios, seu benevisos Notarios habendi, seu deputandi, quampluribus praefatae Curiae particulariter institutis Judicibus, seu Tribunalibus à Romanis Pontificibus Praedecessoribus Nostri aliquorum saeculorum spatio concessa, ita paulatim quidem, sed in immensum excrevisse, ut Judicium, & Tribunalium Ordinariorum jurisdictionum consuetudo, & Judicium competentia, frequentes conventiones, expeditam Caesarum terminationem cum Litigantium damno, & Causidicorum incommodo differentes, irrepserint; ac propterea inter alia, quae circa eandem Curiam emendanda, re-fermanda, & rectius ordinanda suscepimus, quantum Nobis ex alto conceditur, hujusmodi absurdis occurrere, ac praefatae Curiae, ejusque Judicium, & Tribunalium majori decori, & ordini, sicut iustitiae ratio, & publica utilitas postulant, hac nostra speciali constitutione prospicere volentes: Motu proprio, ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, deque Apostolica potestatis plenitudine, necnon de nonnullorum dilectorum filiorum ejusdem Curiae Praelatorum, & Virorum pietate, & doctrina, prudentia, & rerum usu praesentium, ad hunc effectum

Congreg- a- tionis parti- cularis depu- tatio, ejusque consilium.

Innoc. XII. Constitutio pro suppressione Tribunalium particularium. Procemium.

Numerus, & facultates Tribunalium particularium ordinem iustitiae retardant.